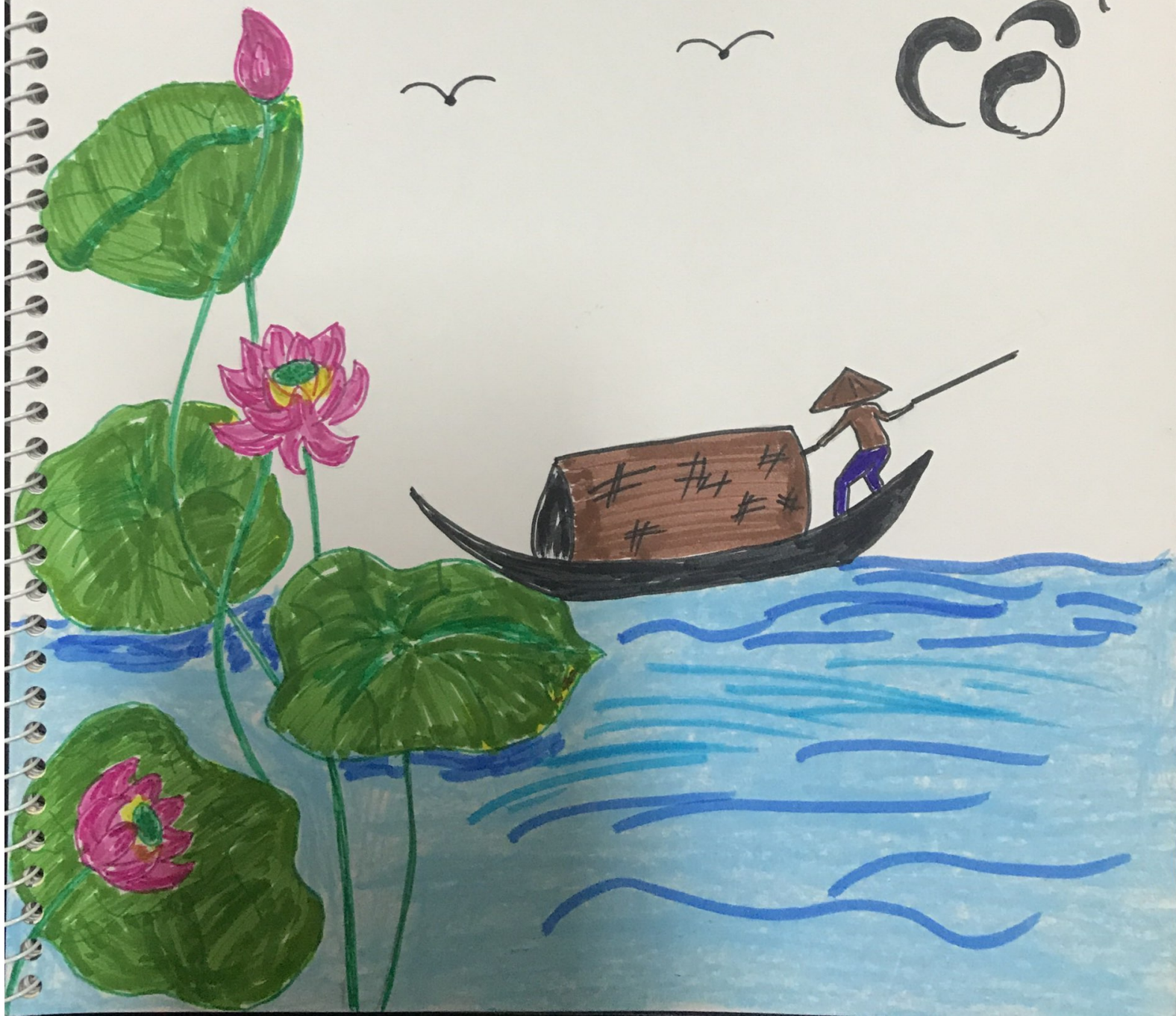
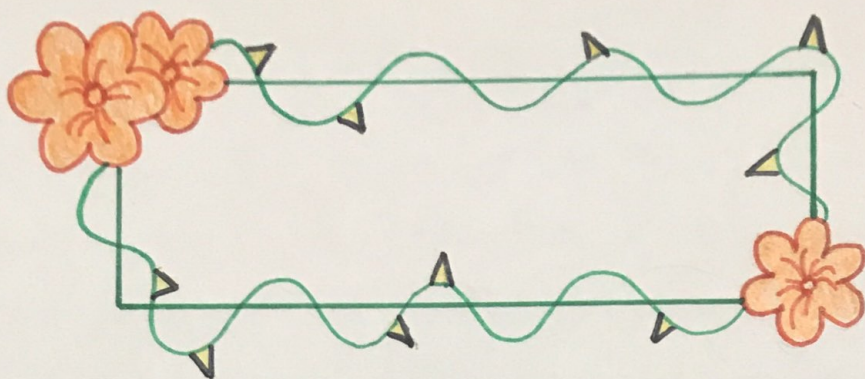

BÀI VIẾT DỰ THI
“NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC VỀ THẦY CÔ VÀ MÁI TRƯỜNG MẾN YÊU”
CHÀO MỪNG NGÀY 20/11/2021

TỪ MÁI TRƯỜNG NÀY EM LỚN LÊN

Tri
ân
Thầy
Cô

Với nụ cười tươi, đôi mắt biết cười, cô giáo Trương Thị Nhân - giáo viên dạy Mi Chuột - người đã nhiệt tình bồi dưỡng, khơi dậy niềm đam mê hội họa trong em. Nhờ sự khích lệ đó, vào tháng 9/2021 vừa qua, em đã đạt giải nhì cuộc thi vẽ với Chủ đề "Xanh môi trường, sạch dịch bệnh" nhằm phòng chống Covid-19 do hãng hàng không Vietnam Airlines tổ chức. Nhờ có cô truyền cảm hứng, sự tự tin và động viên để em tham gia các sân chơi thể hiện được tài năng của mình.

Từ mái trường này em lớn lên

"Có một nghề mà giấy trắng bâng đên

Và mái tóc lại bạc thêm mỗi tôi

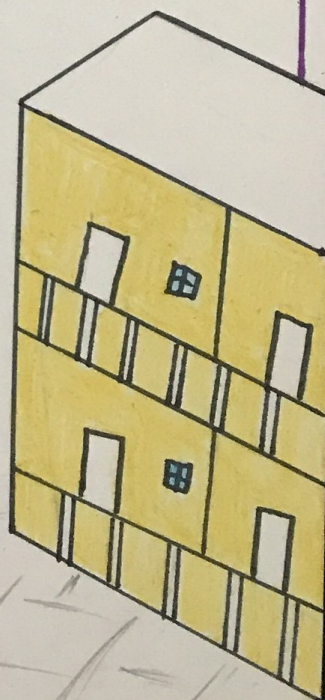
Mỗi bước đi đều tỏ ra rất vội

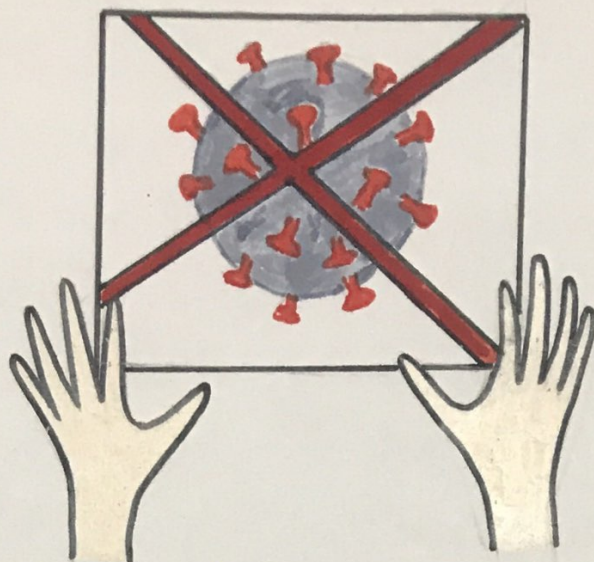
Chèo lái con đò sang bến đời bình yên"

Mái trường Tiểu học Đô thị Việt Hưng - ngôi nhà thứ hai của em - nơi đã cùng em lớn lên, học tập và vui chơi trong suốt 4 năm học qua. Ngôi trường với đầy đủ cơ sở vật chất, hiện đại tạo môi trường học tập đầy lí thú. Ngay từ ngày đầu đến trường, em đã choáng ngợp trước ngôi trường mới khang trang ấy. Các dãy nhà 3 tầng màu vàng tươi sáng, những hàng cây phương rợp bóng mát, xen kẽ là những khóm hoa rực rỡ được chăm sóc tỉ mỉ. Em đã yêu ngôi trường này ngay từ cái nhìn đầu tiên.

Dưới mái trường thân yêu này, em đã có rất nhiều những kỷ niệm đẹp và những dấu ấn đáng nhớ nhất của tuổi học trò. Ở nơi đây, thầy cô là cha mẹ, bạn bè là anh em, mọi người cùng nhau gắn bó như ruột thịt, cùng nhau tạo nên những kỷ niệm khó phai. Và đặc biệt, những người đem lại cho em trí thức, nghị lực, ước mơ hay đơn giản là cách giảng bài sâu sắc mà em không sao quên được.

Hồi năm học lớp 3 lại đến với rất nhiều kỷ niệm với cô giáo Lương Ý Phương. Một người phụ nữ với đôi mắt to tròn, gương mặt bầu bĩnh nhưng luôn toát lên vẻ hiền hậu. Năm học này đang diễn ra thi dịch bệnh Covid-19 bùng phát, chúng em phải nghỉ học giữa chừng. Khi phải ở nhà học trực tuyến, em thấy khó tiếp cận lắm sao, mọi thứ đều rất ngỡ ngàng. Cô chính là người đã tận tình hướng dẫn chúng em dần làm quen với hình thức học mới mẻ này. Nhờ có cô dìu dắt, tập thể lớp em đã hoàn thành tốt được việc học tập trong thời gian này. Năm học này kết thúc thật là đặc biệt!

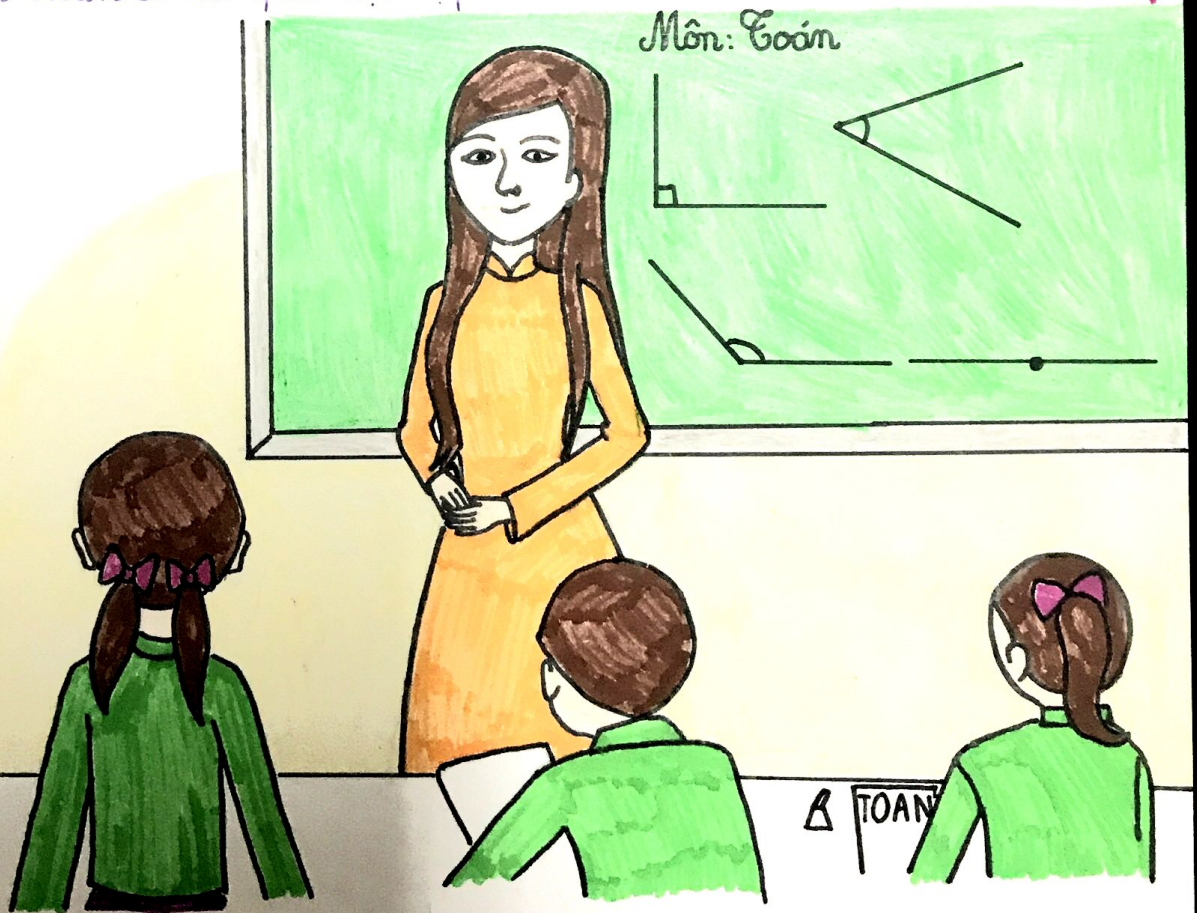

Trong bối cảnh sống chung với đại dịch, chúng em tiếp tục lên học lớp 4 dưới sự dìu dắt của cô giáo chủ nhiệm Lê Hồng Linh. Mặc dù chưa được gặp cô bên ngoài nhưng qua những buổi học trực tuyến, em thấy cô là người rất trẻ trung, cá tính và hiện đại. Ở cô có nét truyền thống của một nhà giáo rất nghiêm nghị nhưng vẫn có một chút nét riêng để học sinh có thể nhớ về cô mãi. Năm học này còn đặc biệt hơn năm học trước. Cô trò chúng em gặp lại nhau, được trò chuyện, được làm quen qua màn hình nhỏ, cùng nhau học tập, cùng nhau tìm hiểu và áp dụng các phần mềm dạy học bổ ích. Mặc dù vậy, cô luôn có cách lời kéo chúng em không thể rời khỏi lời giảng của cô, luôn khơi dậy cho học sinh tinh thần tự giác, tự học. Cảm ơn các thầy cô đã luôn dạy dỗ và dìu dắt em trong suốt những năm học vừa qua.

Đến khi lên lớp 2, lớp em được cô giáo Phùng Thị Thủy dịu dàng và dạy dỗ. Cô là người phụ nữ nhỏ bé nhưng rất nhanh nhẹn. Điều mà em ấn tượng nhất về cô chính là cách dạy tuy có sự nghiêm khắc nhưng lại được học sinh rất thích thú. Có những lúc em cảm thấy vô cùng sợ và tự hỏi rằng tại sao cô phải nghiêm khắc với chúng em như vậy? Nhưng rồi, thời gian đã giúp em nhận ra, cô nghiêm khắc là muốn tốt cho chúng em, muốn cho chúng em trưởng thành và trở những người tốt. Điều này rất cần đối với những học sinh còn nhỏ tuổi ham chơi như em. Chính nhờ sự nghiêm khắc này mà em đã tự rèn luyện bản thân, chăm chỉ học tập trau dồi để bản thân có kết quả học tập tốt.

Thời gian trôi qua thật nhanh, cứ ngỡ ngày đầu bước chân vào lớp 1 mà nay em đã là học sinh lớp 4 của nhà trường. Chỉ còn một năm nữa thôi, em sẽ phải rời xa mái trường Tiểu học Đỗ thị Việt Hưng thân thương mình. Những kỷ niệm về thầy cô và mái trường nơi đây sẽ luôn là những kỷ niệm đẹp trong em.

"Có một nghề bụi phấn bám đầy tay
Cả vẫn gọi là nghề cao quý nhất
Có một nghề không trồng hoa trên đất
Mà cho đời những đóa hoa thơm."

Ngày 20/11 đang đến gần, em xin gửi những lời chúc tốt đẹp nhất tới thầy cô, những người lái đò tận tụy của em sức khỏe dồi dào, công tác tốt. Chúc cho ngôi trường thân yêu của em luôn phát triển và đạt nhiều thành tích.

Học trò: Vũ Minh Hằng

